

Poglejte na številke poleg naslova za dan, ko Vaša naročnina poteče. Skušajte imeti naročnino vedno vnaprej plačano.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Telephone: CHelsea 3-1242

Registered as Second Class Matter September 25th, 1940 at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3rd, 1879.

No. 47 — Štev. 47

NEW YORK, MONDAY, MARCH 9, 1942 — PONEDELJEK, 9. MARCA, 1942

10 1942

Volume L. — Letnik L.

JAPONCI ZASEDLI JAVO

HOLANDSKEGA OTOKA NI BILO MOGOČE DRŽATI, KER SO JAPONCI IMELI PREMOČ. — V POSAMEZNIH KRAJIH SE HOLANDCI ŠE VOJSKUJEJO.

Usoda Jave je najbrže že zapечатena. Radio postaja iz Bandunga je sporočila, da so Japonci prebili severno obrambno črto. Nato pa je še sporočila:

"Sedaj zapiramo. Zbogom do boljših časov. Živela kraljica!"

Londonski krogi so mnenja, da se Holanci še vedno branijo na gorski planoti okoli Bandunga, vendar pa nimajo nikakega upanja, da bi se mogli kaj dolgo držati proti mnogo močnejšemu sovražniku.

Londonski uradni krogi odkrito priznavajo, da so Holanci od zaveznikov niso dobili obljubljenega vojaštva, kakor tudi ne 80 odstot. vojnega materijala, ki so ga Holanci naročili in tudi zanj plačali. Na Malaji je bilo ubitih deset holandskih letalcev, ki bi mogli braniti svojo lastno deželo.

Ničesar ni znamenja o angleških in drugih zavezniških vojakih na Javi. Sploh pa je prišlo na Javo le nekaj tisoč angleških vojakov iz Malaje.

Angleški letalci so v soboto odpotovali iz Bandunga v Avstralijo s transportnim aeroplanom, ker so bili njihovi aeroplani uničeni v zraku ali pa na tleh. Ob času, ko so odhajali iz Bandunga, so bili Japonci oddaljeni samo še pet milj od mesta.

Japonci se proti Holancem

poslužujejo velikega števila strmoglavcev, proti katerim nimajo skoro nobenega primernega orožja.

Java skupno z začasnimi prestolico Bandungom je bolj osamljena, kot pa je bil Singapur. Japonske bojne ladje križarji po vodovju Jave in medtem ko je bil Singapur oddaljen 49 milj od prijateljskega obrežja, se nahaja Java 800 milj od Avstralije.

Ako je holandska vlada v izgnanstvu v Londonu še v kakšnem zvezi z vlado na Javi, ni znano, vendar pa je zanimala japonsko zahtevilo, da je holandski poveljnik na Javi zaprosil Japonce za prepirje.

Radio postaja v Berlinu in Lizboni sta prinesli poročilo iz Tokio, ki se glasi:

"Holandsko vrhovno poveljstvo v Vzhodni Indiji je v soboto zaprosilo Japonce, da sovravnosti prenehajo na vseh frontah. Poroča se, da je nek holandski štabni častnik, noseč belo zastavo, obiskal japonski glavni stan ob 11.30 zvečer in je predložil prošnjo. Japonski odgovor ni znan."

Poročilo iz Londona pravi, da so Japonci vkorakali v Batavijo, glavno mesto Holandske Vzhodne Indije na Javi v četrtek, ne da bi bili oddali kak strel. Mesto je Japoncem izročil mestni župan.

Slovenske žrtve Nemcev

Jugoslovanski častnikarski odsek poroča imena Slovencev, ki so bili umorjeni od nemške Gestape na Slovenskem. — Večinoma so iz Gorenjskega.

Priobčujemo doslej znana imena Slovencev, ki so jih Nemci ustrelili ali obesili:

Krtine pri Moravcih: Franc Pečnik iz Kamnika, Ivan Pregelj iz Kamne gorice, Stefan Gruden iz Jeranovega, General Sitar iz Bukovice. Franc Šešek iz Kamnika, Anton Jeglič iz Kamnika, Anton Orehek iz Moravca, Ivan Sušnik iz Jeranovega, Božidar Kopic iz Kamnika, Franc Drobč iz Kamnika.

Ljubljana, Savinjska dolina: Felik Kavčič, Mihael Stula, Josip Kravica, Anton Krivic, Anton Šnidic, vsi iz Ljubljane ali Polhrta.

Sp. Go je pri Kr. in: Franc Soklič, Bogomir Reiss, Karel Repe, Ivan Zupan, Jože Pikon. Jarše pri Domžalah: Ivan Dacar, Josip Vidmar, Franc Vidmar, Lovro Dragar iz Podgorice, Mirko Keržar iz Trbovlj.

Domžale: Franc Kos iz Cerkev, Peter Šparovec iz Kranja, Andrej Korosec iz Domžal, Oskar Slanin iz Slovenjgradca, Ferdo Horvat iz Mekin, Pavel Korosec iz Tačna, Franc Golob iz Dravograd, Ludvik Vertin iz Brezji.

Lesce, Gorenjsko: Josip Bernard, Anton Poje, Jože Dacar iz Črnuče, Anton Mohorič iz Javornika, Frank Hrastek iz Javornika, Franc Podgornik, Albin Šavli, oboje iz Javornika.

Krško ob Savi: Josip Grabar, Peter Jerneje, Srečko in Miroslav Kaplan, Emilijan Kaplan, Franc in Rajmund Kastelic, Anton in Franc Preska, vsi iz Krškega, Ivana Urnjek iz Celja.

Jesenice, Gorenjsko: Franc Frelj, Ludvik Stražisar, Karel Kragelnik.

Begunje, Gorenjsko: Ignac Hren in Leo Brenčelj iz Kamnika, Alojz Glavič iz Mengša, Mirko Eurlan iz Kamne Gorice, Milan Kolarič iz Perovega, Ivan Finžgar iz Javornika, Franc Stern, Vinko Šagerin, Jurij Mesojed, Rafko Pavlin, vsi iz Holmece, Mihael Špacapan, Anton Jerič (zadnji iz Holmece).

SMRTNA KOSA

V soboto, dne 7. marca je v Ridgepoodu, L. I., N. Y., umrl Fr. Kreč. Pobrala ga je pljučnica. Rojen je bil 22. aprila, 1900 v Štobu pri Domžalah in je leta 1911 z materjo prišel v New York.

Zapuščena žena Antonija, hčer Dolores, brata Valentina in več sorodnikov.

Pogreb bo jutri, 10. marca, iz cerkve sv. Cirila na Osmi cesti na pokopališču sv. Trojice.

Lahka naj mu bo ameriška zemlja.

Zaostalom naše globoko sožalje!

njegove posle podpredsednik Castillo.

Nasprotniki poslujo č e g a predsednika Castilla upajo in žele, da bi Ortiz odzdravil in zopet nastopil svojo službo kot predsednik.

KRAJ, KJER SE BORIL JUNAKI

Gorenji zemljovid kaže Bataan polotok na otoku Luzonu, kjer je majhna četa ameriških in filipinskih vojakov pod poveljstvom generala Douglasa MacArthurja do sedaj odbila vse japonske napade. Št. 1 kaže kraj, s katerega je MacArthur z aeroplani napadel japonske ladje v Subic zalivu in je tri transportne parnike optopili; s kraja št. 2 MacArthur napada Japonce na drugi strani; št. 3 pa kaže otok Corregidor, ki je močna trdnjava, ki brani japonskim ladjam dohod v Manilo.

Poročila z vzhodne fronte

Indija zahteva neodvisnost

Ko Anglija razmišlja o tem, da ponudi Indiji, ki šteje 300 milijonov prebivalcev, večjo svobodo, da jo pridobi za tesnejše sodelovanje v sedanji vojni, je indijski voditelj Pandit Jawaharlal Nehru rekel, da je mogoče indijski problem rešiti samo na podlagi neodvisnosti Indije.

"Nič drugega," je rekel Nehru, "ne more napraviti kake večje izpremembe ali pa nagibati naših milijonov do kakega učinkovitega dela. Dokler se ne prepričajo, da so dosegli svobodo in da se bore za njo, je vse drugo brez pomena. Govorjenje o reformah in manjših izpremembah in kaj se bo zgodilo po vojni, je samo prazno govorjenje. Takoj sedaj mora biti postavljena začasna narodna vlada, odgovorna indijskemu narodu, ne pa angleškemu podkralju."

Glede mnogih indijskih principov je Nehru rekel:

"Za sedaj ne bomo razpravljali o principih in jih ne bomo nadlegovali, jasno pa je, da ne bodo ostali, kot so in da bo svoboda Indije zelo zadela njihovo stališče."

Nadalje pravi, da je konvoj tako dobro zavarovan, da mu Japonci z bojnimi ladjami in z aeroplani ne morejo do živčega.

Na Javi manjka aeroplanov

Ameriške boje ladje in aeroplani so sicer zavlekli japonski vpad na Javo najmanj en teden, toda ameriški bombniki so morali zapustiti Javo, ker za svojo obrambo niso imeli lovskega aeroplanov.

To je povest ameriške vdeležbe v boju za Javo.

Holanci dobro vedo, da bo postala Java žrtev, kot Malaja, zaradi nezadostne zračne sile.

Kot kaže, se bodo Holanci morali bojevati sami. Umaknili se ne bodo, ker ni mogoče. In nek holandski častnik je rekel: "Samo zavezniki se umikajo, kajti nanič so se, da oni, ki se bori in pobegne, bo živel, da se bo boril drugi dar."

Amerikanci na poti v Avstralijo

Nek angleški častnikarski poročevalec, ki je pridelen ameriškemu pacifiškemu brodomu, poroča, da pluje po jugozapadnem Pacifiku velik konvoj, ki

Tom Mooney umrl

Tom Mooney, delavski mučenik umrl v San Franciscu. — Zadnjih 16 mesecev je bil bolan. — Governor Olson ga je izpustil po 22 letih iz zapora.

V St. Luke bolnišnici v San Franciscu je 6. marca po dolgi bolezni umrl Tom Mooney, ki je 25 let veljal za mučenika ameriškega delavskega gibanja. Zadnjih 16 mesecev sploh ni mogel več hoditi.

Leta 1916 je bil San Francisco prevzet patriotizma, kakor danes, in 22. julija se je na tisoče ljudi zbralo na paradi. Pripravljenosti na Market St. Na vogalu Stewart St. so čakali veterani špansko-ameriške vojne, da stopijo v vrsto. Naenkrat pa se je zid, pri katerem so stali, z velikim trnčjem zrušil in opeka in kamenje se je vsulo na ljudi. Ubitih je bilo 10 ljudi, 40 pa ranjenih. Kot je policija pozneje dognala, je razstrelbo povzročila 35 funtov težka bomba.

Pet dni pozneje je bil Mooney aretiran in z njim tudi njegova žena in Warren K. Billings. Pred sodiščem je John McDonald, ki je bil uslužben kot natak v salonu na vogalu Market in Stewart St., pričal, da je blizu Stewart St. nek mož stopil iz taksija, da se je tak sestal z drugim možem, ki je čakal nanj in je postavil na pločnik kovčeg. Nato sta oba odšla. Rekel je, da je Billings prinesel kovčeg, Mooney pa da je čakal nanj.

Billings je bil naglo obsojen, ker pa je bil star samo 22 let, je dobil dosmrtno ječo. Mooney je prišel pred sodišče v januarju, 1917. McDonald in nek živimorejec iz Oregona po imenu Frank C. Oxman, sta prisegla, da sta Mooney in Billings na ulici pustila kovčeg. McDonald je pozneje svojo izpoved prekal. Oxman je pozneje prišel pred sodišče obtožen krive prisige, pa je bil oproščen.

Bratitelji obeh obtožencev so ostro napadali izpovedbe priče in prinesli so celo fotografije, ki kažejo, da se je Mooney ob času razstrelbe bombe nahajal s svojo ženo na strelne hiše eno miljo daleč od razstrelbe. Ure na nekaterih poslopih kažejo na fotografiji 5 minut pred razstrelbo.

Ameriški letalci so se z velikim obžalovanjem odločili, da zapuste Javo, ko je bila njihova pomoč najbolj potrebna; toda spoznali so, da je zanje vsak boj brez pomena, če nimajo za zaščito lovskih aeroplanov.

Japonci zahtevajo od Filipincev orožje

Kot je sporočil general Douglas MacArthur v Washingtonu, so Japonci pozvali Filipince, da izroče vojaškim oblastim vse orožje in tudi bolo, ki Filipince služi ravno tako za vsakdanje orodje, kot za orožje. Bolo je dolg nož s široko klinjo. Z njim Filipince opravlja različna dela: z njim zgradi svojo hišo, ogradi svoj vrt, požanje svoje žito. Ako mora Filipince oddati svoj bolo, si ne bo mogel služiti svojega vsakdanjega kruha.

Japonci pa od Filipincev zahtevajo, da izroče tudi bolo, ker se boje, da se bodo proti njim dvignili v veliki vstaji in se bodo v boju v prvi vrsti posluževali bola.

Mrs. Millie Edean je izvedela, da je opokne videla Billingsa mnogo blokov od razstrelbe, Mooneya pa ob istem času na kraju razstrelbe. Videla je tedaj oba obtožence ob istem času na dveh med seboj zelo oddaljenih prostorih. Sodišče je njeno izpoved črtalo iz zapisnika.

Navzile temu je bi. Mooney spoznan krivim in je bil obsojen na smrt na vešalih. Sočnik pa je bil prepričan, da so priče po krivem pričale in je priporočil novo obravnavo. Višje sodišče pa nove obravnave ni dovolilo. Predsednik Wilson pa je prosil kalifornijskega guvernerja, da Mooneyovo smrtno kazn premeni v dosmrtno ječo. Governor W. O. Stephens je ugodil prošnji predsednika Wilsona in premenil Mooneyovo smrtno kazn v dosmrtno ječo.

Ves čas svojega zapora 22 let se je Mooney boril za svojo svobodo, zatrjujoč svojo nedolžnost in trdeč, da je bil obsojen na podlagi krivega pričevanja. Delavstvo po celem svetu se je potegovalo zanj in Mooney je postal simbol delavskega trpina. Delavske organizacije so posredovale zanj in njegova zadeva je prišla štirikrat pred zvezno najvišje sodišče. Stirje guvernerji so zavrnili njegovo zahtevo za novo sodniško obravnavo, kajti hotel je pred sodiščem priti do svoje pravice — milosti ni iskal. 7. januarja, 1939 pa je guverner Culbert L. Olson Mooneya izpustil iz ječe s tem izpolnil svojo obljubo v svoji volilni kampanji.

Zadnjih 16 mesecev Mooney sploh ni bil več iz bolniške postelje. Bolan je bil na železnic in je bil štirikrat operiran.

Vsi ameriški guvernerji, razun kalifornijskega, senatorji, poslanci in kalifornijska državna zbornica so priporočali Mooneya v pomilostitev, pa vsak kalifornijski guverner je tako prošnjo zavrnil. Mooney pa ni odnehal. Prošnje je pošiljal na vsa prizivna sodišča, pri tem pa mirno čakal in v svojem zaporu lupil krompir. Leta 1937 je Mooney iz svoje celice priporočal izvolitev Culberta L. Olsona za kalifornijskega guvernerja. Olson je bil izvoljen in je bilo njegovo prvo delo, da je Mooneya izpustil iz ječe.

Ves čas, ko je bil Mooney v zaporu, se je njegova žena Rena neumorno trudila, da bi pri sodiščih dosegla njegovo oprostitve. Delala je in ves svoj denar je izdala edino v namen, da osvobodi svojega moža. Ko pa je bil Mooney slednjič izpuščen iz ječe, je med njim in njegovo ženo prišlo do nesporazuma, nato do razstanka.

Mooney je vložil proti svoji ženi tožbo za ločitev, rekoč, da se že ne razumeta 16 let. O kakem sodniškem ukrepu ni bilo ničesar naznanjenega.

Angleška pomoč Draži Mihajloviču

Londonski BBC poroča dne 6. marca, da Berlin priznava, da so Angleži poslali večje število padalcev v pomoč slovenski vojski generala Draža Mihajloviču.

Rusi zavzeli važno mesto

Rusi so zavzeli Sičevko. — Cela 48. nemška divizija uničena. — 15,000 mož ubitih.

Poročilo z ruske fronte pravi, da so Rusi po dvodnevni vročih bitki, v kateri je bila uničena cela nemška 48. divizija 15,000 mož, zavzeli Sičevko ob Rzevi-Vijazna železnici. Mesto se nahaja sredi med Rževem in Vijazno ob 79 milj dolgi železnici, ki veže dve mesti, katerih se Nemci trdijo črte.

Ruska poročila pravijo, da se Hitler v velikem številu poslužuje svojih rezerv, ki jih zbira daleč iz ozadja, da bi mogel vsistati rusko prodiranje.

Mnog. Poljakov, ki so bili naglo in močilo vrtaknjeni v 48. divizijo je prešlo v Rusom.

Južno od Leningrada pri Staraji Rusi pa Rusi vedno bolj krejijo svoj železni obroč in so včeraj zavzeli zopet dve vasi. V tej pasti se nahaja 16. nemška armada, ki šteje 250 tisoč vojakov, ne pa samo 96 tisoč, kakor je bilo že prej večkrat omenjeno.

Argentinski predsednik išče zdravniško pomoč

V argentinski vladi bo mogoče v kratkem prišlo do kake izpremembe, tako da bo zopet predsednik Roberto M. Ortiz prevzel svoje mesto in se mu bo moral umakniti podpredsednik Ramon S. Castillo, ki je proti volji svojega naroda bolj naklonjen očišču, kot pa demokratskim državam. Ortizov sin Jorge se je za aeroplanom odpravil v Združene države, da se posvetuje v New Yorku s specialisti, ako bi bilo mogoče

krat omenjano. Nemci pogosto skušajo prebiti obroč, pa vedno brez uspeha.

Radio Leningrad poroča, da je bilo zadnje tedne ubitih 6000 Nemcev in razbitih 118 nemških močnih postojank.

Poročilo iz Stockholm pravi, da je Hitler prišel v Kijev, zasedeno glavno mesto Ukrajine, od koder bo vodil svojo pomladansko ofenzivo. V to ofenzivo bo Hitler vrget okoli 280 divizij, ali nad 5,000,000 vojakov. Proti tej armadi pa bo Stalin dodatno k armadi, ki je že sedaj na fronti, poslal vojske novih, popolnoma izvežbanih 5,000,000 vojakov.

V Kijev sta Hitlerja spremlila general Franz Halder, šef generalnega štaba in general Alfred Jodl, šef za operacije.

njegovega očeta operirati na očeh, da bi zopet videl in mogel zopet opravljati svoje predsedniške posle. S seboj ima fotografije X-žarkov in argentinski zdravniki so izrazili upanje, da bi ameriški očesni zdravniki mogli Ortiza operirati in mu vrniti vid.

Predsednik Ortiz ima sledkorno bolezen in se je začasnno odpovedal predsedniškemu mestu v juliju, 1940 ter je prevzel

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by Slavonic Publishing Company, (A Corporation).
Frank Bakser, President; J. Lupaša, Sec. — Place of business of the
corporation and address of above officers: 216 WEST 18th STREET,
NEW YORK, N. Y.

49th Year

"Glas Naroda" is issued every day except Saturdays, Sundays
and Holidays.

Subscription Yearly \$6.—, Advertisement on Agreement.

Na celo leto valja list na Ameriko in Kanado \$6.—; na pol leta \$3.—;
na četrt leta \$1.50.—. Za New York sa celo leto \$7.—; na pol leta \$3.50.—.
Na inostranstvo sa celo leto \$7.—; na pol leta \$3.50.—.

"Glas Naroda" ishaia vsaki dan izveniši sobot, nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA," 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.
Telephone: CHelsea 8-1243

TRI MESECE VOJNE

V soboto so minili trije meseci, ko so Japonci zalutno napadli Pearl Harbor, Guam, Filipine, Malajo in Singapur.

V treh mesecih smo bili priča cele vrste japonskih uspehov in seveda porazov Združenih narodov, kar se je prej vsakemu zdelo skoro neverjetno.

Japonci so se polastili Guama in Wake ter Hongkonga. Na Filipinih so prisilili ameriško armado, da se brani v svoji zadnji obrambni črti. Zasedli so Indo-Kino in Thailand; šli so skozi "nedostopne" gozdove Malaje; brez posebnega truda so zavzeli "nepremagljivi" Singapur; zasedli so skoro vsak strateško važni kraj na raztresenih holandskih Vzhodno Indijskih otokih; prezevali so Burmo cesto, ki polje na Kitajsko.

In še vedno niso ustavljeni. Vsak kraj, ki so ga zavzeli, je pomenil za Japonce mesto, s katerega so pričeli prodirati dalje. Priskakajo proti jugu, vzhodu in zapadu. V nevarnosti ste celo Indija in Avstralija.

Združeni narodi se za svoje poraze izgovarjajo z veliko razdaljo. Pot, po kateri more priti ameriška pomoč je v resnici zelo dolga, toda Japonci so dosegli presenetljive uspehe proti branilcem, ko so že bili na mestu.

Iz Jokohame do Singapura je približno 3000 milj. Še bolj daleč je iz Jokohame do Batavije in iz Singapura do Darwin v Avstraliji je 2000 milj. In pri vsem tem, da so se morali raztegniti na tako velike razdalje, so Japonci izkrcali svoje vojake, ki so zlomili vsak odpor in zavzeli trdne postojanke.

In kje je skrivnost za tako velike japonske uspehe? Tesno sodelovanje med armado, mornarico in zračno silo; Japonci so se takoj zavedali, da je aeroplan v moderni vojni najboljše orožje; ne zmenijo se še za tako velike izgube, da dosežejo svoj cilj.

Združeni narodi so doživeli poraze v prvi vrsti samo zaradi tega, ker niso takoj spočetka priznali aeroplanom največje važnosti v vojni; ker so se rajše branili, kot pa napadali, ne zavedajo se resnice, da more samo ofenziva prinesiti zmago.

Poleg tega pa so na raznih bojiščih armade Združenih narodov branile svoje postojanke in so čakale na pomoč. Združene države so poslake pomoč na vse kraje, kjerkoli je bila potrebna, toda na noben poseben kraj dovolj.

Združene države so razvile velik program za pomoč demokratičnim državam v vojni proti osi. Toda napadno je bilo mnenje, da je dovolj, ako se nudi taka pomoč po lease postavi. Sedaj, ko je Amerika v vojni, mora tudi čejanško poseči vanjo in pričeti ofenzivo. Zamujenega je mnogo, toda prepozno se ni.

Ko so Japonci pričeli vojno z napadom na Pearl Harbor, so bili ameriški aeroplani raztreseni po celim Pacifiku, mesto da bi bili v večjem številu nastanjeni na strateških krajih. Zlasti je bilo potrebno imeti več aeroplanov na Filipinih, ker Filipinski otoki so najbolj pripravi za ofenzivo, kakor za defenzivo. Ako bi bilo na Filipinih dovolj aeroplanov, se japonsko vojno brodovje ne bi moglo niti približati otokom. To je jasno pokazal v četrtke general Douglas MacArthur, ko je z aeroplani, ki niso niti namenjeni, da mečejo bombe, uničili tri velike japonske transportne parnike.

Ako bi bili Filipini z aeroplani dovolj zavarovani, bi se jih mogli Združeni narodi posluževati za veliko postojanko, s katero bi bilo mogoče preprečiti japonskim bojnim in transportnim ladjam prevažati vojaštvo in vojni material po Kitajskem morju. Z aeroplani bi se mogli braniti Filipini sami, braniti pa bi mogli tudi Kitajsko in Holandsko Vzhodno Indijo in vse otoke v južnem Pacifiku in tudi Avstralijo.

Kaj bi moralo biti, pa ni bilo storjeno, je toliko kot zvoniti po toči. Filipini niso bili dovolj zavarovani, to je jasno in sedaj vidimo posledice. Edino, kar še preostane Združenim narodom in obenem Združenim državam, je Avstralija, da jo branijo, ako sploh hočejo vstaviti Japonce na Pacifiku.

Pisalni stroji bodo "zamrznjeni"

Odbor za vojno produkcijo je naznanil, da so sinoči opolnočili (5. marca) "zamrznili" vsi pisalni stroji v rokavi izdelovalcev in prodajalcev.

Ta odredba bo ostala v veljavi, dokler urad za določevanje cen ne bo natanko določil števil pisalnih strojev v celi državi.

"Po polnoči," pravi tozadevna odredba, "ne sme noben nov pisalni stroj biti poslan kupcu brez posebnega dovoljenja"

ravnateljstva za industrijske operacije, razun če je pisalni stroj v tem času že na potu ob času, ko je stopila odredba v veljavo. Pisalne stroje je mogoče pošiljati od enega trgovca do drugega, ne pa od izdelovalca do prodajalca. Tudi že rabljeni pisalni stroji so podvrženi isti odredbi, razun da jih je dovoljeno poslati v popravilo in zopet nazaj, ali pa jih posoditi in jih zopet vrniti.

Pismo iz New Yorka

Zadnjič sem obljubil, gospod urednik, da bom še eno pismo posvetil razpravi Petra P. Cosgrove-a o stališču zaveznikov v sedanji vojni. Evo vam tisto obljubljeno pismo.

Praktična posledica tega, kar je bilo zadnjič povedano, je to, da ne smemo prehitro obsojati zaveznikov front na Pacifiku. Nasprotno, zlasti je Cosgrove, tako umikanje utegne biti zelo na mestu vsaj za začetek. Poudaril je že poprej, da imajo zavezniki takozvani "središnji položaj" v tej vojni, ki je vedno bolj ugoden ko "obmejni". Ne smemo pa misliti, da je "središnji" položaj že tudi zahteva ofenzive v vsakem slučaju. Nikakor ne! Defenziva celo lažje služi končnemu namenu.

V sedanjem položaju našega vojskovanja je vsekako boljša defenziva kot ofenziva. Pomislimo samo silne razdalje, ki zaenkrat odsvetujejo ofenzivno vojskovanje. Polaganost se bodo komunikacije zboljšale in takrat bo na mestu ofenziva. Medtem bo tudi naša pripravljenost vse drugačna.

Pa bi utegnil kdo reči: Če mu se pa potemtakem naše čete niso kar umaknile za nekaj časa, da ne bi naši fantje padali brez pomena na tistih bojiščih, ki so bila že naprej obsojena v sovražnikove kremple?

Napačno sklepanje. Takozvana "zavlačevalna akcija" je v takem slučaju nujno potrebna. Sovražnik ne sme dobiti preveč po ceni, kar mu je namenjeno. Njegova udarna moč izgublja ostrino, njegove fronte se razblinjajo v nedogled, nasprotno pa vojna sila zaveznikov polagoma prehaja v koncentracijo na enem mestu ali na več mestih ter dobiva priložnost, da se usposobi za prehod iz defenzive v ofenzivo.

Na tem mestu Cosgrove še enkrat poudari, kar je že poprej zapisal. Ne pozabimo, da za zmago osiča nikakor ne zadostuje, če se na enem vojnem pozorišču uspešno bije. Če ne bo dosegel uspehov istocasno na obeh, se ne bo nikoli mogel ponašati z resnično zmago.

In potem nadaljuje: Mnogi se sprašujejo, kako bodo zaveznički pozneje nazaj jemali Filipine in Malajo in Borneo in Javo in vse tiste skoraj nešte-

vilne otoke, ki padajo sedaj drug za drugim v japonske roke. — Toda za te neštnevilne otoke, po mislih in prepričanju tega strokovnjaka je nepotrebna bojazen. Japonska mora podležiti, kakor hitro bo premagana na morju. Ona je v prvi vrsti pomorska sila. Zato morajo zavezniki gledati na to, da ji na morju zadajo porazni udarec. Tega pa zdaj že zato ne morejo, ker japonska mornarica noče dati prilike za pomorsko bitko. Skriva se za tistimi skoraj brezštevilnimi otoki, ki jih je po prvi svetovni vojni dobila kot "mandat."

Japonski admiral Nobunasa je sam poudaril, da je to najboljše za japonsko mornarico, zakaj tisti otoki so sijajni naravni "nosilci zračnega orožja." Zavezniki imajo dolga mornarico, toda v zraku še nikakor niso kos osi. Dolder torej jo japonska letala tako dobro čuvajo, ne more biti drugače, kot je. Kakor hitro se pa razmere toliko zboljšajo, da bo zavezniška mornarica oplazila po japonski in jo premagala, bo konec avtomatično tudi japonski oblasti na zasedenih otokih in na azijski celini nad Sigaportom.

Da ne pozabimo — poraz Japonske bi bil tudi poraz Nemčije. In narobe. Katera bo prej tepena, na to treba počakati. Gotovo pa je že danes, da je zaenkrat vsako upanje, da bi si mogli kdaj Japonska in Nemčija podati roko preko Indije ali Rusije.

Končno pa še to. Med zaveznički je v prvi vrsti potrebna brezpogojna edinstvo in medsebojno zaupanje. Brez tega pa seveda utegne nazadnje vse skupaj iti k vragu. Zato nikar ne mislite, da koristite stvari s tistim neprestanim jedkimi kritiziranjem, ki ga je vse polno na vseh oglih. Zavedajte se, da tisti, ki so odgovorni za vojskovanje, ne morejo priti k vam in vam razlagati in pojasnjevati vsakega koraka, ki ga naredijo. Zaupajte in po svoje pomagajte. Zmaga mora biti in bo naša!

Kajne, gospod urednik, to se kar dobro sliši. Nekaj mora že razumeti ta Cosgrove, saj pravi, da je vojni strokovnjak. Upajmo, da se bo res po njegovem izteklo. Vi in jaz bi gotovo samo še to željo izrekli, da bo se najprej Hitlerjeva fronta podrla, zakaj potem bi bila tudi Japonska že potlačena in Amerika bi šla samo še ostankom pobrat. Imenitno! Pozdravljeni!

Kongres dovolil dolg

Na priporočilo zveznega zakladničarja Henryja Morgenthau je poslanska zbornica dovolila, da je narodni dolg od 65 milijonov dolarjev zvišan na 125 milijonov dolarjev.

Morgenthau je v svojem priporočilu rekel, da je dosedanj od kongresa dovoljeni dolg še vedno za pokrdek biljon nižji, toda dodal je, da sedanja meja 65 bilijonov v aprilu ne bo zadostovala za pokritje bondov.

Leseni vojaki vjeli Italijane v Libiji

Nek angleški častnik, ki se je vrnil iz Libije v London, pripoveduje, da je 50 angleških artileristov s pomočjo 21 lesenih vojakov z lesenimi topi vjelo 5248 Italijanov.

Leseni vojaki z lesenimi topovi so bili postavljeni na tak način, da so Italijani morali biti pozorni nanje. Italijanska artilerija je res pričela streljati na nje, angleška artilerija pa je prodirala v drugo smer. Italijani so mislili, da so obkroženi in so se podali.

Privatne, bratske in družabne organizacije morejo premoženje svoje organizacije investirati v Defense Savings Bonds in Stamps, serije F in G.

Vesti iz Jugoslavije

O bivanju "maršala" Kvaternika v Rimu prihajajo nove vesti. Italijanske poročevalna družba Stefani poroča, da se hrvatski "dobrovoljci" za vojno v Rusiji in v Afriki ne pripravljajo v "neodvisni" temveč v Italiji, kjer so nekoč bivali Paveličevi vstasi. Ob svojem bivanju v Italiji je "maršal" obiskal Ajmona-a, ki ga italijanska poročevalna družba ne imenuje "kralj" temveč Duce di Spoleto. Italijanska poročevalna družba prav tako sporoča, da je Kvaternik 19. februarja prisostvoval prisegi vojakov neke "hrvatske legije" nekeje v Italiji. V sporočilu se poudarja, da se je slavnosti prisoge udeležil tudi general Cavallero, načelnik italijanske generalnega štaba. Pri tej priliki je Kvaternik imel nagovor za vojake "dobrovoljce hrvatske legije" ki jim je dejal, da je hvaloslovil duceja in italijanskemu kralju, da sme prisostvovali prisegi "hrvatskih dobrovoljcev" v Italiji in jim v imenu italijanske vojske predati "hrvatsko zastavo" pod katero naj se hrabro borijo za domovino in poglavnika. Svoj govor je končal z besedami, da je posebna čast boriti se na strani italijanske vojske. Nato je Kvaternik sprejel sporočilo italijanskih častnikov, ki se jim je zahvalil za "trud, ki so ga vložili v pripravljanje hrvatskih dobrovoljcev za vojno." ter dodal, da Jadransko morje ne le deli, temveč tudi spaja in zbližuje Hrvatsko z Italijo. Pri koncu je govoril tudi general Cavallero, ki je hrvatski vojski izročil pozdrav italijanske vojske.

IV Zagreb je prispel predsednik nemškega odbora za reševanje pravnih vprašanj za jugoslovanske denarne zadeve. Minister Frabizius se je posvetoval s hrvatskim zunanjim ministrom in s predsednikom hrvatskega odbora o možnostih ertanja jugoslovanskih denarnih zadev.

Pod predsedništvom državnega tajnika Lanera je bila seja pripravljalnega odbora za trgovsko pogodbo med Italijo in Hrvatsko, ki bo podpisana v februarju. Hrvatski izvezniki morajo predložiti svoje načrte do 10. februarja.

Hrvatski finančni minister je razveljavil agrarne oblige-e Bosne in Hercegovine do prejšnjih lastnikov. V enem mesecu morajo vsi predložiti svoje pravne naslove pred fiskalnimi oblastmi in dokazati svojo lastninsko pravico, ki mora segati v dobo pred 1. novembrom 1918. Če so lastniške pravice pod lumbardom ali v zastavi, jih je treba prijaviti v tridesetih dneh finančnemu ministru.

Major inženir Božidar Mileusić in kapetan Branko Nadvornik sta bila postavljena pred vojaško sodišče zaradi vzdrževanja zvez s četniki pri Brčkem.

Ob koncu decembra so začeli zbirati trupla prebivalcev, Učica in porušene ter požgane kolice. V Učicu so ustrelili na 700 oseb.

"Nova Hrvatska" prinaša članek Vladimira Radića v katerem napada Vidlera, Andjelovića in Krtjevića. O Vidlerju Radić pravi: "Vidler je kot podtajnik-ministrstva zunanjih zadev napravil Hrvatsko za igračo svojih zahtev. Malo me zanima, če me Vidler imenuje nevrednega sina velikega očeta, kajti s svojimi deli in v svojem peresom sem bil vedno za neodvisnost Hrvatske." Grga Andjelinić je bil vedno med prvimi odgovornimi osebami za krvave dogodke dne 5. decembra 1918. Juraj Krtjević je dobro znan hrvatskega naroda. O njegovem delu

JERRY KOPRIVŠEK in njegov orkester na ploščah
Terezinka Polka
Na planitcu — valček, Str. M 575
in DUQUESNE UNIVERSITY
TAMBUKICA — Str. M 571
Za toz. cenik in cene plošč se obrnite na: JOHN MARSHALL Inc.
463 West 42nd Street, New York

To in Ono

Upravnik "Glasa Naroda" je razposlal opomine na nekoliko več kot sto naročnikov, ki so prezrli, da jim je naročnina potekla že pred 31. decembrom. Ti čitatelji so naprošeni, da poravnajo, če ne vse, saj delo. Uprava se tudi zahvaljuje naročnikom, ker so ji priskočili na pomoč v tem času ko se tako zelo povišale cene za tiskarske potrebnosti.

Na ta način ji je mogoče prekomati marsikatero težkoto, ker med drugim je dosti prihranjeno, ker ni treba posiljati opominov. Vsak prihranek nekoliko pomaga.

Komisar za vodo mesta New Yorka Quilty je naznanil, da četudi se je zaloga pitne vode vsled deževja zadnjih tednov zvišala za 8,000,000 galon, vendar je še ni dovolj in je bo lahko spomladi primanjkovalo.

Da se sedaj obravnujemo kaj takega, naj bo vsak mešan varčen v uporabi vode, in uaj je brez potrebnosti trošiti. Ilisti posetniki so naprošeni, da popravijo pipe, ki puščajo, ker nešteto milijonov galon se ravno na ta način nepotrebno izgubi.

Znana tedenska revija "The Saturday Evening Post" bo morala zaradi naraščajočih cen za izdajo povišati ceno revije od 5 na 10 centov. Nova cena bo vpeljana dne 11. aprila. Letno naročnina bo pa zvišana od \$2 na \$3.

Ta revija je že preko 100 let stara in to je prvikrat, da je bila uprava primorana zvišati ceno.

Tudi tedenska revija "Liberty" magazine bo zvišala ceno na 10 centov z dne 8. aprila.

Mornarica na delu. — Mornarica ne namerava izdati pri-vatnih kontraktov za dvigovanje parnika Normandie. Delo, ki se je že začelo pod nadzorstvom mornariškega urada bo vzelo skoro leto dni.

Največja kompanija, ki po navadi v tem okraju vrši dela te vrste je Merritt-Chapman & Scott korporacija. Ta organizacija ima vse priprave za izvrševanje ogromna mornariška inženirska dela. Ker je pa mornarica prevzela že pred šestimi meseci vse ladje, težka dvigala in drugo orodje od te kompanije in ker je tudi vse inženirsko osebje v mornariški službi po Merritt-Chapman trdke po mornariškim vodstvom izvršila delo, da ladjo zopet postavi v vodoravno smer.

Japonski vojaki. — Vojaki gen. MacArthurja so zajeli precej Japoncev na Bataan polotoku. Kakšni so pa ti ujetniki? — Povprečni ujetnik je star 23 let in nekaj mesecev; je bil v vojaški službi leto in pol. Tehta pa približno 125 in pol funta.

Najmlajši ujetnik je star 19 let, najstarejši pa 31. 65 odstotkov teh Japoncev je bilo prideljenih pošpolkom. Približno 30 odstotkov so bili v mirnem času farmerji; strokovni in izvežbani delavci 25 odstotkov, 20 odstotkov je bilo pa uslužbenih kot uradniki.

70 odstotkov Japoncev so izdelali ljudsko šolo in približno 15 odstotkov so imeli izobrazbo višjih šol.

45 odstotkov prebivalcev Savjetske Rusije je mlajših kot 19 let. V Angliji pa 32 odstotkov, v Franciji pa samo 30 odstotkov.

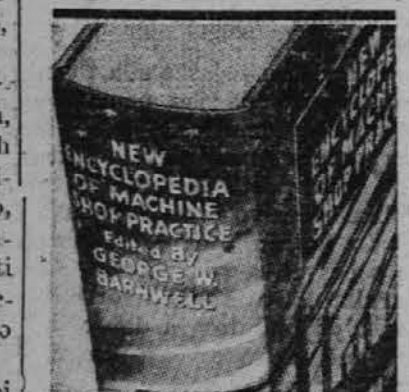
Note

PIANO-HARMONIKO ali KLAVIR

BREEZES OF SPRING
TIME OF BLOSSOM (Cvetni čas)
SLOVENSKI FANTJE
VSE BOM PRODALA
SLOVENIAN DANCE
VANDA POLKA
PO JEZERU
K O L O
OHIO VALLEY
SYLVIA POLKA
TAM NA VETNI GREDI
MARJUBOR WALTZ
SPAVAJ MILKA MOJA
ORPHAN WALTZ
DEKLE NA VRTU
OJ. MARIČKA, PEGIČAJ
ZIDANA MARELA (polka)
VESELI BRATCI (mazurka)
BARČICA
MLADI KAPETANE
KO PTIČICA TA MALA
ZVEDEL SEM NEKAJ
POJDI Z MENOJ
POL S PLANINE
GREMO NA ŠTAJERSKO
ŠTAJERSKI
HAPPY POLKA
ČE NA TUJEM

35 centov komad
3 za \$1.

MOJA DEKLE JE ŠE MLADA
Po 25c komad:
Naročite pri
KNJIGARNI
SLOVENIC PUBLISHING CO.
216 West 18th St., New York

THE NEW ENCYCLOPEDIA OF MACHINE SHOP PRACTICE

Spisal znani profesor na Stevens Institute of Technology v angleščini
GEORGE W. BARNWELL

Podlaga za mehanično znanje si morate dobiti s knjigo NEW ENCYCLOPEDIA OF MACHINE SHOP PRACTICE (v angleščini). Ta velika knjiga popljuje in v slikah pokaže temeljna dela mehanike. Razloži vse natančno, kar mora znati najboljši mehanik; pojasnjuje uporabo vsakega stroja, orodja in meril. Pouči vas, kako je treba uporabiti načrte (blue prints) ter vam trdi daje mnogo računskih tabel, da morete pospešiti svoje delo. Ne glede na to, ali ste šele početnik, vam bo ta knjiga zelo koristna in mnogo vredna. — 1000 slik in risb, 576 strani, trdo vezana knjiga stane

Samo \$1.98

Naročite pri:
KNJIGARNI
Glas Naroda
216 West 18th Street New York

Kratka Dnevna Zgodba

ŠE TEGA JE TREBA...

Kakopak! Še tega je treba. Cel dan naj človek gara kot ne-ma žival, potem bi pa še jesti ne smel. Pojdi se solit, baba, — je rečel Mataj in pograbil krožnik s polento in ga treščil skozi okno.

"Kaj pa ti je vendar, da tako rogoviliš," je pritekla žena in začudena gledala srditega moža in... "Pa ja nisi vrgl krožnika ven na cesto?"

"Pa ga pojdi iskat, če ti je zanj tako žal! Pa še polento si prinesi, pa jo sama pojel. Jaz ne bom. Kaj boljšega sem menda že zaslužil."

"Zakaj pa ne maraš danes polente? Zares te ne razumem. Saj si je že tolikokrat jedel in nikoli nisi nič rekel. Kaj te je pa danes pičilo? Kaj ti je lju-bi mož?"

"Nič ni ni. Toda polente danes ne maram: hočem kaj boljšega."

"Pa kaj naj ti napravim? Povej vendar! Saj bi ti rada po-stregla, da boš zadovoljen. Saj

ti nisem naredila polente zato, da bi te jezila. Samo tega ne smeš pozabiti da je danes post. Pepelnica sredi je."

"Pepelnica sredi, hahaha! Kaj mene briga post in pepelnica sredi. To je za stare ba-be, če se hočejo postiti. Jaz sem ce pa že dovolj postil pre-je; sedaj mi pa tega ni več tre-ba! Kar naravnost ti povem, da takih čenč nečem več slišati!"

"Pa vendar ne boš tak, lju-bi mož!"

"Nič moč in nič ljubil! Posta-zame ni in ne pepelnice. Če mi ti ne privoščiš, da se bom po-šteno naedel, bom šel pa v go-stilno. Tam mi bodo radi dali, kar bom naročil."

Mataj ni več čakal ne črne, ne bele. Kar tik-tak je bil za-naj in šel svojo pot. Žena je jokaje tolažila oba otroka, ki sta preplašena pribežala k njej, in bi razumela, kaj se je zgodilo.

Čudno kaj le ga je pičilo? — je pravdarjala žena. Saj pre-je ni bil tak. Leta in leta so se mornili boriti z revščino. Ko-maj so vlekli naprej. Če bi ne bilo njenega trdega dela, s katerim je zaslužila za "učero" saj bi že oba ugasnila v bedi.

Nikoli mu ni padlo v v glavo, da bi ne držal postne postav-e. Od kod mu je to prišlo sedaj?

Selzo si je utrla dobra žena, ki je pač bolj s pravico priča-kovala ljubeznivosti od svoje-ga moža, kot pa je on od nje-terjal da naj mu na pepelnico pripravi pečenko. — Torej tak je ta svet: dokler smo bili lačni, je bila za nas božja postava. Sedaj, ko smo si pa malo opo-mogli, je ni več. — Spomnila se je žena na besedo, ki jo je še hranila v spominu, ne da bi ni-kdar pomislila njen smisel: "Gorje vam, bogatini, zakaj dobili ste svojo tolažbo. Gorje vam, kateri ste sedaj siti, za-kaj stradali boste..."

Dokler smo bili ubogi, mu ni nikdar prišlo na misel, da bi postavil v nič deval. Sedaj, ko je njegovo življenje prišlo ma-lo ven iz stiske, pa je že nase-del nekini nepridipravim in se mu zdi, da že ne rabi več Bo-ga. Zares, kako čudno nehva-ležni smo ljudje. Kadar v sti-ski rabimo tolažbe, vemo za Boga in vpijemo k njemu. Ka-dar je pa miza polna belega kruha, tedaj Bogu hrbet...

"Gorje vam, ki ste siti, zakaj stradali boste," te besede so ji kar obsedle njene misli. Ali je res treba, da je Mataj tak kot konj, ki brene sit tistega, kate-ri mu je dal slastne detelje!

Mataj je pozno prišel domov. V gostilni so mu ušesa še bolj nabili in je rental, da hoče imeti v hiši red. On bo ukazal in nihče drugi!

Žena je molčala. Kaj je pač mogla boljšega narediti?

Drugo jutro je z vso mirno-stjo povedala možu, da ona ni-kakor noče kaliti miru, ki je v hiši doslej vladal. Boječe je o-mnila, da se boji, da bo njihov dom mir vseeno zapustil, kajti sicer bi božji prijatelj preje-ma od Boga ta veliki dar, za brezbožnika pa ni miru. Če tu-di ubožne, vendarle živi v mi-ru. Spomnila mu je tudi one besede evangelija, ki groze bo-gatinom: Gorje, ki ste siti, za-kaj lačni boste."

"Tih, baba! Nisem te vzel

KUPUJTE

DEFENSE BONDS in STAMPS

zato, da mi boš pridige delala, ampak zato, da me boš uboga-la."

Takó je bilo pred štirimi leti.

Čas je tekel naprej. Mataj, ki je bil preje ponižen mož, ki je skušal biti tudi raden krist-jan, v kolikor mu je delo do-puščalo v slabih časih katere je imel, je sedaj napet drugče-na jadra.

Marsikdaj je žena jokala, ker je morala poslušati najgrša bo-gokletja.

"Le moli, baba, če hočeš. Jaz ti ne branim. Toda če ne

bom delal jaz, boš lakote umir-la. Od zgoraj ti ne bo nič pad-lo!"

Take in še dosti grše, s ka-terimi je sramotil ponižno že-no in njeno stanovito zvestobo do vere, so bile vsak čas bolj pogoste, tako da je bilo ženi že nemogoče obvarovati otroke pred pohujšanjem, ki so ga se-jale očetove besede.

Mataj je imel dobro delo. To se pravi: bilo je dobro plačano, a nekoliko nevarno. Stanova-vesten je postal, znašajoč se na svoje zdrave in močne roke. Marsikdaj je delo s pohvalo iz-vršil. A prav ti uspehi so bili zanj usodni. Kakor se marsi-kateremu dekletu zgodi, ki je obče-dujejo zaradi njene pri-kupne lepote, da jo prav tisti dar pogubi, katerega je od Bo-ga prejela zato, da bi ga prav-porabila in bila zanj ponižno hvaležna, tako je bilo tudi z Matajem, ki je začel visoko no-siti glavo ne le doma, kjer je rogovilil nad svojo dobro ženo, temveč tudi med svojimi sotri-pini, kjer se je rad drgal čez-nje. Ker mu ni bilo več tako zelo treba skrbeti za potrebe vsakega dne, je smatral tudi odveč, da bi še prosil: "Daj danes naš vsakdanji kruh."

pozabil je, da mu preje skozi-več let njegova moč in zdravje in njegove zmožnosti niso kar nič pomagale v njegovi bedi. Bila je žena, ki je držala dom. Sedaj je pa postal tako nadut s svojimi uspehi, da mu tudi Boga ni bilo več treba in ne prijateljev.

Ženi je pa vedno priljubla na misel beseda Gospodova: "Gorje vam, ki ste siti, zakaj stradali boste," posebno, kadar je prišel postni čas in je mora-la radi ljubelega miru molče ngo-diti neskrani moževi zahtevi, da noče vedeti nič od posta.

Zgodba je kmalu dobila svo-je tretje poglavje.

Mož se je na delu ponesrečil. Bodisi da je bilo po njegovi krivdi, ali pa so zakrivali dru-gi; zgodilo se je, da so ga pri-nesli domov napol živega.

Kako strašno je to zadelo že-no, si vsak lahko predstavlja. Toda s tem zaveda se ni bila končna. Mataj se je zanašal, da bo dobil zavarovalno pod-poor, kakor je po zakonu. To-da postava je eno, sodnik je pa drugo. Treba je bilo prič, ki naj dokažejo Matajevo pravico do podpore — in teh ni bilo.

Mataj je bil tako zamržen pri svojih tovariših, da se nihče ni hotel nič pognati zanj in vsi so se napravili nevedne in Mataj je obležal.

V dobrih letih dela si je pri-branil nekaj. Toda tisto je kar hitro kopnelo in obetala se je žalostna bodočnost. Molče je nosil ponižani Mataj svoje bre-me, a še več je trpela žena, ki ji nikakor ni dala miru misel: "Gorje vam, ki ste siti, zakaj stradali boste..."

Matajeva domišljavost in o-holest je tudi ginila ob enem z demarjem. Žena mu je neo-paženo položila med njegove stvari molitveno knjižico in ko mu je prišla v roke, je ni več vrgl proč, temveč skromno in spoštljivo jo je vzel v roke in listal po njej.

Spet je prišel post. Bila je božična vilja. Bolnik je bil seveda posta oproščen. Pa vse-eno je Mataj poklical tisto ju-tro ženo:

"Marijanc, ališiš? Danes je božična vilja, kajne? Danes je post. Pripravi mi kaj drugega. Ne bom jedel meso."

Skoro neopazno se je na-smehnila žena in spet se je do-smislila mučnega prizora na pe-pelnico sredi pred štirimi leti, ko je nasilno odklonil postno jed.

Zares, čudna stvar je človek. Dokler mu je hudo, je ponižen Bogu vdan. Kadar stiska mi-ne, kadar se počuti dobro, je pa kakor izgubljeni sin, ki se je naveličal ljubeznivih besed o-čevovih, ki ga je modro in prav učil in očetovsko zanj skrbel. Uporno zahteva svoj delež ded-ščine in sledi svojim izpridenim željam in brezbožnemu zape-ljevanju. Šele, kakdar se za-ve svoje revščine kot raztrga-ni, bosi in lačni svinjski pastir, tedaj šele sprevidi, da je bila njegova nesreča zapечатena ti-siti dan, ko je uporno zapustil očeta.

Šledilo je še četrto dejanje te igre.

Mataj je ozdravel in spet do-bil delo. Toda polente ni ni-kdar več metal skozi okno; ne na pepelnico, ne na veliki pe-tek. Pa tudi otrokom ni dal več pohujšanja. Razumel je pa tudi nekaj novega; da je treba biti zvesti Bogu ne le v nesreči, temveč tudi v sreči.

REGULACIJE ZA NAKUPOVANJE SLADKORJA

Office of Price Administra-tion je naznanil obljubo, naj se pripravljajo na omejeno kupo-vanje ali racijoniziranje slad-korja potom prostovoljno zni-žane rabe sladkorja, predno stopi v veljavo prisilno racijoniziranje priprave za katero so bili že dovršene.

"Racijoniranje pomenja — enak del za vse," kakor pravi Dan A. West, ravnatelj konsu-mentnega oddelka urada za u-pravljanje cen, "in ako zares resno mislimo pravično razdeli-ti med se breme vojne, tukaj imate dober začetek v svojem lastnem domu."

Pod novim planom o racio-niranju sladkorja bodo konsu-menti morali izjaviti, koliko sladkorja imajo na razpolago, ko se bodo registrirali v jav-nih šolah, da dobijo listek za nakoupopanje sladkorja; ta listek se bo nazival War Ration Book 1. Za ves sladkor, ki ga kdo ima v zalogi, se bo odtr-galo toliko znamk, tako da do-tičnik ne bo v stanju kupiti sladkorja, dokler ne vporabi ono količino, ki jo že ima.

Prodaja sladkorja, ko raci-oniranje pride v veljavo, bo omejena na nekaj manj od enega funta na teden za vsako osebo.

Po ena knjiga za nakup se bo ti-kala za vsako osebo v tej de-želi brez ozira na starost. Vsaka knjiga bo imela 28 znamk. Znamke bodo imele številko in se smejo rabiti le za nakup slad-korja tekom označenega tedna. Ob nakupu se odtrže primerna znamka.

Kdor bi podal lažne podatke o svoji zalogi sladkorja, zapa-de kazni, ki sega do globe 10 tisoč dolarjev ali 10 let zapora.

ODPADKI SE POTREBUJEJO ZA VOJNO INDUSTRIJO

Kovinski odpadki, stari pa-pir, stare eunje in stari gumij in vsi enaki odpadki, ki niso več za navadno rabo, so muno potrebni za predelavo v vojni material, kakor naglašuje L. J. Rosenwald, načelnik urada za industrijsko konverzijo.

Kampanja za nabiranje od-padkov, ki je začela pred ne-kolikimi meseci, je gibanje, ki stalno nadaljuje in ne le stvar posebnega napora za nekoliko dni.

Mr. Rosenwald tudi naglašuje, da federalna vlada nima nika-kih naprav za preizkuševanje odpadkov. Patriotični državljani naj se torej iznebijo svo-jih zbirk odpadkov potom red-nih sredstev, namreč potom kupeev odpadkov ali dohodel-nih organizacij ki so organizi-rane nabiranje odpadkov.

Tako rekoč vsaka država v deželi je poskrbela za nabira-nje odpadkov in velenesta imajo svoje lastne nabiralne or-ganizacije.

V mnogih občinah lokalni trgovci osedlujejo v tej kam-panji nabiranja odpadkov in več tisoč pisem prihaja k temu vladnemu uradu vsak dan z ob-žubo sodelovanja. Trgovci, ki podpisajo tako obljubo, imajo pravico razobesiti na oknih znak, ki vsebuje besedilo: "Ta prodajalna pomaga izdelovati orožje iz odpadkov s tem, da nabira stari papir, stare eunje, kovinske odpadke in stari gu-mij."

ZALOGA SLOVENSKE KNJIG SE DNEVNO ZMANJSUJE. ČE ŽELITE KAKŠNO KNJIGO NAROČITE JO ZDAJ

SLOVENSKE KNJIGE

LEPA KNJIGA je kulturna poslanka; odprimo ji vrata v naše domove, odprimo ji srce... (Finžgar)

IDIOT
Spisal F. M. Dostojevski
TRI KNJIGE—NAD 600 str.
Krasen roman enega najboljših ruskih pisateljev. — Opis mladenč, ki je imel že v naj-bolj rani mladosti nagnenja k nenormalnostim. Opis je živahen in ne utruja kot nekateri drugi romani Dostojevskoga.
Cena \$2.25

LISTKI
Spisal Ksaver Meško.
(144 strani.)
Cena 70c

MARKO SENJANIN —
SLOVENSKI ROBINSON
Cena 75c

MILIJONAR BREZ DENARJA
Spisal Phillips Oppenheim.
(92 strani.)
Do skrajnosti napet roman iz modernega življenja. Oppenheim je znan angleški roma-nopisec poznani po celnem sve-tu.
Cena 75c

MOŽJE
Spisal Emerson Hugh.
(200 strani.)
Zanimivo delo, ki bo ugajalo vsakemu čitatelju. Prevod prav nič ne zaostaja za originalom.
Cena \$1.50

MED PADARJI IN ZDRAVNIKI
Spisal Janko Kač.
(117 strani.)
Štajerski rojak Kač ni do svo-jeja štiridesetega leta stopil v javnost. Nato je začel pisa-ti krajše črtice, ki jih vsebuje ta zbirka, nato je pa zaslo-vel s svojim romanom — "Gruntom."
Cena 85c

NADEŽNA NIKOLAJEVNA
Spisal V. M. Garšin.
(112 strani.)
Junaki tega romana blodijo in tavajo skozi temo življenja. Vpenjajo se v kvišku, a sredi poti omagajo.
Cena 30c

Naročite knjige še danes!

Tisto knjigo, ki jo bi radi brali to zimo, naročite še danes!

MALENKOSTI
Spisal Ivan Albreht.
(120 strani.)
Cena 75c

OTROCI SOLNCA
Spisal IVAN PREGEL
Poznani slovenski pisatelj popu-že čudovit svet med žarkostjo južnega solca in senco hladne severne noči.
Cena \$1.—

SODNIKOVI
Spisal JOSIP STRITAR
Starosta naših pisateljev in pravzaprav oče pravilne slo-venščine v tem svojem roma-nu živo in zanimivo popisuje življenje na deželi.
Cena \$1.75

V ROBSTVU
Spisal Ivan Matičič.
(255 strani.)
Ivan Matičič je eden tistih red-kih naših ljudi, ki ne pozna sa-mo vojne in njenih grozot ter posledic, ampak zna tudi vse pretresljivo opisati.
Cena \$1.25

ZADNJI VAL
Spisal IVO ŠORLI
Poznani slovenski pisatelj nam v tej knjigi podaja ze-lo zanimive podatke o svo-jih doživljajih v Rogaški Sla-tini.
Cena \$1.—

ZNANCI
Spisal RADO MURNIK
Poznani humorist v tej knji-gi kaže razne značaje ter knji-go sam označuje kot "Povesti in orol."
Cena \$1.25

Defense Savings Znamke lahko dobite po 10c, 25, 50c, \$1. in po \$5. Na prodaj so pri lokalni pošti in tudi po bankah in večjih trgovinah.

KNJIGARNA

Slovenic Publishing Company

216 West 18th Street New York City

TO JE KNJIGA
katero boste Z VESELJEM ČITALI
ZIVI IZVIRI
Spisal IVAN MATIČIČ

Knjiga je svojevrsen pojav v slovenski književnosti, knji-vi nji je v trinaestih dolgih poglavjih opisanih trinajst rodov slovenskega naroda od davnih početkov v starem slovanstvu do današnjega dne. Knjiga je verno zrcalo našega življenja in trplje-nja, in kdor jo prebere bo vedel o Slovencih več kot mu more nuditi katerikoli naše zgodovinsko delo.

POUČNI SPISI
ANGLEŠKO SLOVENSKO BERILO
(F. J. Kern) — Zvezano
Cena \$2.—
Bodoči državljani naj naročijo knjižico — "HOW TO BECOME A CITIZEN OF THE UNITED STATES" V tej knjižici so vsa pojasnila in zakoni za naseljenice.
Cena 35 centov

DOMAČI ŽIVINOZDRAVNIK
Spisal Franjo Dular. — 278 strani. Trda vez. — Zelo koristna knjiga za vsakega živinorejca; opis raznih bolezni in zdravlje-nje; slike.
Cena \$1.50

GOVEDOREJA
Spisal R. Legvart. 145 strani s slikami.
Cena \$1.—

KNJIGA O DOSTOJNEM VEDENJU
111 strani.
Cena 50 centov

MLEKARSTVO
Spisal Anton Pevec. 8 slikami, 168 strani. — Knjiga za mlekar-je in farmerje v splošnem.
Cena 50 centov

OBKOTNO KNJIGOVODSTVO
258 strani, ezana. — Knjiga je namenjena v prvi vrsti za stav-bno, umetno in strojno ključav-ničarstvo ter železnicarstvo.
Cena \$1.—

UMNI ČEBELAR
Spisal Frank Lakmeyer. 167 str.
Cena \$1.—
ZDRAVILNA ŽELIŠČA
62 strani.
Cena 25 centov

KUPUJTE DEFENSE BONDS in DEFENSE SAVINGS STAMPS

Kakor plaz...

ZGODOVINSKI ROMAN. 49

Zakaj ni mogel pozabiti, zakaj se ni mogel premagati, da mu je vzevala ljubka cvetka življenja iz močvirja? Zato, ker je ni uvaževal, bi se sedaj rad kesal in pokoril, toda spoznal je, da je prekasno. Ihte je zavel svoj obraz v odejo, ki je pokrivala njeno ranjeno telo. Lora je odprla oči in spoznala s plantičnim pogledom bolest drugega ji bitja.

"Osvald, ali ti je žal, da te zapuščam?"

"Ne govori, Lora, ne govori. Lahko bi ti škodovalo in jaz hočem, da ozdraviš in da ti poplačam tvojo ljubezen."

"Nikdar bi me ne ljubil tako, kakor sedaj, Osvald. Nikdar bi o meni ne mislil tako dobro, kakor sedaj. Življenje bi me tebi iztrgalo, smrt me daruje tebi. Prav je tako!"

Ni se mogel ubraniti solz, ki so mu silile v oči.

"Lora, ne umri, vse ti hočem povrniti."

"Poljubi me, Osvald," je zaprosila. "Ničesar mi ne dolguješ, bil si edini, ki je v meni spoštoval človeka in žensko. Dober si bil z mano, Osvald. Tvoja dobrota je bilo moje življenje."

Nežno, kakor da bi poljubil svetinjo, so se dotaknile njegove ustnice trepetajočih njenih ust. "Bog te naj blagoslovi, Osvald!"

Duhovnik z najsvetejšim je stopil v sobo, da bi umirajočo spravil z Bogom. Wolkenstein je prosil z jedva slišnim glasom:

"Prečastiti! Predno podelite moji nevesti svetotajstva za umirajočo, poročite me z njo. Naj kot grofica Wolkenstein stopi pred prestol Najvišjega."

Božja previdnost ne bo zategadelj mileje sodila njenih grehov."

"Kar je grešila, zato se je pokorila. Njena okolica je več zavrnila, kakor ona. Ako prošim za poroko, naj bo to samo videz, da je človek spoznal božja čudesa v tem najplemenitejšem njegovem bitju."

Svečenik je priklimal v znak, da da svoje privoljenje. Wolkenstein je poklical Tonija, da bi bil priča pri poroki. Z jasnim veseljem izrazom v očeh je Lora sledila tem pripravam. Bila je pri polni zavesti. Z vsjo pobožnostjo je sprejela Wolkensteinov namen, da ji v zadnjem trenutku poplača njeno pozitivnost. Ako že mora umreti, potem naj umre kot žena edinega moža, ki ga je ljubila. Krivda njenega življenja je bila izbrisana. Zadoščeno je bilo božjim in človeškim zakonom. Čustvo sreče je napolnilo njeno dušo in jo sprijaznilo z bližajočo se smrtjo. Ko je duhovnik čital poročno formulo in jo vprašal, je jasno odgovorila "da" in pogled, ki je poživljal na njenem obrazu, je obsegal ves svet vdane ljubezni. Na to pa je izumrlo omamljeno v blazine, oklepajoč Wolkensteinovo roko, kakor ju je zvezal duhovnik s svojo stolo. Toni, ki je z mešanimi čustvi prisostvoval ceremoniji, si je skrivaj obrišal oči. Da je grofica umrla, je bila edina možna rešitev te ženske, vendar pa mu je bilo žal. Bleda mučenica v blazinah, kateri je sedaj svečenik podelil zadnjo popotnico, ni bila več ono žensko bitje, polno življenja, ki jo je opazoval z mahnjo in zavistjo, ker mu je odvzemala ljubezen in naklonjenost njegovega gospodarja.

Wolkenstein mu je namignil, naj stopi bližje.

"Toni je tudi zaslužil zahvalo, Lora. On me je rešil."

Lora je podala služabniku roko.

"Toni, ostanite pri Osvaidu, vi ste mu zvesti in hočem vas blagosloviti."

Prvič se je Toni sklonil nad roko in jo spoštljivo poljubil, pri čemer mu je zdrknila solza na blede prste.

Se enkrat je uprla Lora svoje oči, polne ljubezni, v svojega soproga in nato so se pojavili smrtni kriči. Iz ust ji je bruhnila kri. V strahu je iskala Wolkensteinovo roko, kakor da bi si hotela dobiti oporo, da bi se ne pogreznila v večno nirvano. Nato se je v postelji polagoma zvrnila, kakor da bi jo obveladal lahek miren spanec. Njen obraz je zabledel v hladni lepoti in v lahkem vzdihu ji je ubežalo življenje. Bolestni vzklík se je izvil Wolkensteinu iz prsi in zdrknil je na kolena ob mrtvi svoji življenjski družici.

Karel in dve ljubici.

S podprto glavo je sedel grof Wolkenstein pri pisalni mizi in zamišljeno zrl v svoj dnevnik. Jadno je že opetovano opominjajoče bila ura. Koliko let je že poteklo, ko je plakal ob mrtvi Lori in v globoki žalosti spoznal, da je izgubil najdražje vsebino svojega življenja! Kaj mu je potem še ostalo? Marsikatera ga je še zaljubljeno pogledala, marsikatera usta so se žgoče dotaknila njegovih ustnic, toda nobena ni mogla iz njegovega srca iztisniti spomina na pokojnico. Nato je postal hladnejši in hladnejši, ljubezenska igra je za njim izgubila svojo mikavnost, ni več našel nobene ljubezni, ki bi ga uklenila v trajne spoje. Živel je samo še sponimo in od dneva do dneva je bil bolj osamljen. Iz te osamelosti ga je iztrgal zadnji dan. Svidenje s kneginjo, ki jo je nekoč tako čisto in sveto ljubil, je znova vzbudilo v njegovem srcu silen vihar. Sedaj je obračunal s preteklostjo, ki je bila polna zmot in krivde, a tudi polna lepote in ognja. Kar niti je od tega še ostalo, je bila žalost in tiho hrepenenje. Vzdihnil je, položil drage relikvije zopet v predal in ga zaklenil. Ko so se prikradli prvi sončni žarki skozi gube težkih zastorov, se je vlegel v posteljo h kratkemu počitku.

Drugi dan je dobil brzojavko tele vsebine:

"Dragi grof! Mama mi je rekla, naj se obračam v vseh težkih stvareh na vas, da mi daste svoj modri nasvet. Tak nasvet potrebujem, zato pričakujem vaš skorajši posest. — Vaš Karel."

Majke z glavo je Wolkenstein opetovano prečital te kratke vrstice. Nadvojvodi bi naj svetoval? To je bilo veliko zaupanje, ki ga je povzročilo priporočilo nadvojvodinje-matere. Ni si mogel predstavljati, za kaj gre. Mladim kavlirjem povzročajo zdarega vedno derjarne zadeve ali pa doživljajo z ženskami. Denarja se stvar ni mogla tikati. Nadvojvoda ni bil posebno zapravljiv. Prav gotovo se stvar tiče kakšne ženske. Prine je bil dokaj lahkoživ.

(Nadaljevanje.)

ZAPISNIK

Predsednik Vincent Cainkar odpravi sejo ob 10. uri dopoldne. Pozdravi navzoče zastopnike slovenskih podpornih organizacij, nakar izpove, da je bila ta seja sklicana da se pogovorimo glede pomožne akcije in njenega delovanja v bodoče, da razmotriva o enotni vojni klavzuli za naše bratske organizacije in da rešimo vprašanje glede politične akcije, katero bi zavzeli za združanje vseh Slovencev v stari domovini.

Za zapisničarja je izvoljen Janko N. Rogelj.

Navzoči na seji so sledeči zastopniki: Za SNPJ, Vincent Cainkar in Ivan Molek; za KS KJ, Joseph Zalar in Louis Zeleznikar; za ABZ Janko N. Rogelj in Anton Krapenc; za SZS Marie Prislant in Josephine Muster; za SIWZ John Gornik in Frank M. Sturtz za ZSZ, Leo Jurjevce in Candid Grmak in za Jugoslov. podpor. zvezo "Sloga" John Ermene.

Zastopnikov niso poslali sledeče organizacije: Družba sv. Družine, Slov. Moška Zveza in Progressivne Slovence.

Na sejo pride Mr. Zvonko Novak kot častniški poročevalce za tednik Proletarce. Vpraša navzoče, če mu dovolijo, da prisostvuje razpravam. Se mu soglasno dovoli.

Predsednik Vincent Cainkar poda svoje poročilo: Kmalu bo eno leto, odkar smo ustanovili našo pomožno akcijo. Takrat so nam prerokovali da ne bomo mogli sodelovati radi naših različnih prepričanj. Toda pokazalo se je, da je to mogoče. Če ne prav dobro, pa vendar nekaj smo napravili v danih prilikah, ako vzamemo v poštev sedanje razmere in stanje naših ljudi. V prvi svetovni vojni je bilo lahko nabirati denar med našimi ljudmi, ki so takrat imeli na splošno še boljše vzvišeno staro domovino. Veliko teh ljudi danes več ni, ker so pomrli. Kar jih imamo danes, so starejši bolj navezani na svoji tujaknji narod in imajo sedaj le rahle zveze z domovino. Naša mladina pa ni bila vzgojena tako, da bi imela pravi narodni čut do naše zemlje onkraj morja. Poleg tega je danes v Ameriki toliko drugih domovinskih akcij, da je nam težko razčistiti naše udejstvovanje med druge narodnosti in

Amerikance. Mi smo bili zadnji, ki smo pričeli s pomožno akcijo. Koliko uspeha so imeli Guki, ko je vsa Amerika sočustvovala z njimi radi vojne.

V poštev moramo vzeti tudi nesoglasja. Naše časopise nam v tem ni dalo pričakovane sočasne opore. Na eni strani se je hotelo omaleževati naše delo, na drugi strani pa se je pripovedovalo, da ni uspeha. Vse to je napravilo razburljiv vtis na posameznike, kar je škodovalo našemu pomožnemu delu.

In še predno smo vse to preboreli, napadeno je bila naša nova domovina, kateri moramo pomagati v prvi vstvi. Ameriški Rdeči križ je pričel z nabiranjem denarja, projanje obrambnih znamk in bondov se je povečalo. Vse smo morali podpirati. Jaz sem prepričan, da smo prav ravnali, ko smo podvzeli korake za skupno pomožno akcijo in moje priporočilo tej seji je, da delamo takoj naprej.

Jaz sam sem pisal o pomožni akciji in v svoji koloni priporočal tisto, a osebnost pa se ni sem mogel dosti udejstvovati, ker sem imel toliko izrednega dela z združitvijo SSPZ in SNPJ in s konvencijo, a potem je prišlo še pokonvenčno delo.

Toda konvencija SNPJ je darovala v ta sklad \$5000. Tudi posamezna društva SNPJ so prispevala ter pošiljala svoje prispevke na moj urad. Imena darovalcev so bila priobčena v Prosveti. Uradni pisalni papir, kuverte in potrdilne knjižice za JPO je preskrbel naša tiskarna brezplačno.

Pozneje bom predložil resolucijo, katero bi poslal ta odbor na predsednika Združenih držav, kakor tudi izjavo, katero bi poslali državnemu tajniku. V slednji bi razjasnili pojave iz okupiranih krajev in zlasti naših primorskih Slovencev, kateri so podaniki Italije. Potrebno je, da se naše organizacije zavzamejo za nje, da se jih ne bo smatralo za sovražne inozemce.

Zahvaljujem se za priateljsko kooperacijo vseh odborov. Sedaj sem prepričan bolj kot kdaj poprej, da res lahko delamo skupaj za dobro in skupno stvar. Le tako delujemo naprej za naše uboge in trpeče brate in sestre onkraj morja.

Poročilo se sprejme.

Joseph Zalar, tajnik JPO, slov. sekcija, poda sledeče pisano poročilo:

Mislím, da ne bo škodovalo, če omenim, da imamo sedaj 23 podružnic ali postojank. Te postojanke se nahajajo po naslednjih naselbinah:

Št. 1. Joliet, Ill.; št. 2. Cleveland, O.; št. 3. Chisholm, Minn.; št. 4. Sheboygan, Wis.; št. 5. Milwaukee, Wis.; št. 6. Ely, Minn.; št. 7. St. Louis, Mo.; št. 8. Chicago, Ill.; št. 9. Waukegan, Ill.; št. 10. Lloydell, Pa.; št. 11. Butte, Mont.; št. 12. Pittsburgh, Pa.; št. 13. Farrell, Pa.; št. 14. Lorain, O.; št. 15. Clinton, Ind.; št. 16. Salida, Colo.; št. 17. Rotek Springs, Wyo.; št. 18. Barberton, O.; št. 19. Aspen, Colo.; št. 20. Pueblo, Colo.; št. 21. Denver, Colo.; št. 22. La Salle, Ill.; št. 23. Johnstown, Pa.

Ker je naše delovanje podvrženo nadzorstvu federalne vlade, zato se zahteva, da redno vsaki mesec pošljemo poročilo o našem delovanju na urad državnega tajnika, Washington, D. C. Taka poročila so bila redno vsaki mesec poslana.

Od državnega tajništva sem prejel tudi obvestilo, da se zahteva, da so knjižice in računi vsake tri mesece pregledani po računskih vesčkah. Od teh pripravljeno in zapiseženo poročilo mora biti poslano državnemu tajništvu. O tej dolobici in zahtevi sem obvestil brata blagajnika, ki mi je obljubil, da bo poskrbel, da se zahtevi državnega tajništva ugodí.

Več o tem bo gotovo poročal blagajnik, brat Jurjevce.

Dne 4. novembra 1941 sem br. blagajniku poslal bančni draft za \$70.00. To so darovali sledeči:

Društvo Marije Čiste Spojenosti št. 85. KSKJ v Lorain, O. \$10.; Društvo sv. Franciška Sal. št. 29. KSKJ v Joliet, Ill. \$25.; Mrs. Frances Dornick, Joliet, Ill. \$35.

Dne 25. novembra 1941 je bil br. blagajniku poslan bančni draft za \$20.10. To vsoto so darovali:

Člani Družbe sv. Družine, Joliet, Ill.: Frank J. Wedie \$2.; Joseph Klepec \$1.; Jos. Buchar \$1.; Mr. in Mrs. John Barbich \$1.; Joseph in Elizabeth Russ, Sr. \$1.; John D. Kren 50c.; J. Zaic 50c.; Fr. in Eliz. Buchar \$1.; Math Rogina 10c.; J. Mutz \$1.; Fr. Setna \$1. Skupaj \$10.10.

Društvo Marie-Pomagaj, št. 78. KSKJ, Chicago, Ill., \$10.00.

Dne 19. decembra 1941 je bil br. blagajniku poslan bančni draft na \$20.00. To so darovali:

Društvo sv. Jožefa št. 195 KSKJ No. Braddock, Pa., \$5.; Slov. izobraževalno in podpor. društvo "Triglav" Joliet, Ill. \$10.; Društvo sv. Cirila in Metoda št. 8. KSKJ Joliet, Ill. \$5.00.

Dne 2. febr. 1942 sem poslal br. blagajniku \$27.00. To vsoto so darovali člani društva sv. Jana Evang. št. 65 v Milwaukee, Wis. Imena darovalcev so:

Rev. Anton Schiffrer \$5.; John Androja \$5.; John Pauc \$3.; Fr. Repenšek \$4.; F. Jamnik \$1.25.; John Cernovšek \$1.; Fr. R. Stant \$1.; Martin Jenich \$1.; Anton Novak \$1.; John Vederger \$1.; John Jannik \$1.; Mary Jannik \$1.; John Oblak 75c.; Ignatz Gorenc 50c.; Fr. Jenich 50c.

Tukaj pa izročam br. blagajniku še \$22.000. To vsoto so darovali:

John Pintar, Burgettstown, Pa. \$20.00 in brat Frank Kobilšek, tajnik društva sv. Družine št. 5. KSKJ La Salle, Ill. mi je poslal \$2.00.

To je moje poročilo za sedaj o raznih zadevah bom pa poročal pozneje.

Poročilo se sprejme.

(Nadaljevanje prihodnjic.)

Vsak zastopnik izda potrdilo za svojo akcijo, ki jo prejme. Zastopnik tepla priporočamo.

UPRAVA "GLAS NARODA"

KUHARSKA KNJIGA:

Recipes of All Nations

(V angleškem jeziku)

RECEPTI VSEH NARODOV

Stane samo \$2.⁰⁰

Knjiga je trdo vezana in ima 821 strani

Recepti so napisani v angleškem jeziku; ponekod pa so tudi v jeziku naroda, ki mu je kaka jed posebno v navadi

Ta knjiga je nekaj posebnega za one, ki se zanimajo za kuhanje in se hočejo v njem čimbolj izvežbati in izpopolniti.

Naročite pri:

KNJIGARNI SLOVENIC PUBLISHING CO.
216 West 18th Street
New York, N. Y.

URAD CIVILNE OBRAMBE SVARI PRED DISKRIMINACIJO.

Pokrajinski ravnatelj urada civilne obrambe (Office of Civilian Defense), so bili pozvani od direktorja James M. Landisa, naj opozorijo državne in lokalne obrambne svete na probleme, ki nastajajo v mnogih krajih vseh okoličin, da so bili v industriji odpuščeni lojalni Amerikanci, ki so hodiš iz inozemci ali državljani tujega izvora.

Ravnatelj Landis je zlasti opozoril pokrajinske ravnatelje na nedavne izjave predsednika Roosevelta, generalnega pravdnika in podtajnika vojnega departamenta o tem, da naša produkcijski napor utegne trpeti velike škode, ako bi tovarne splošno odpustile inozemce in tujerodne državljane.

"Ob sedanjih majni potrebi moramo uporabljati delo vsakega lojalnega Amerikanca in samo slučaj tega rojstva ne bi smel dovesti do diskriminacije," je izjavil direktor Landis v Washingtonu. "Zatiranje inozemcev ali tujerodnih državljanov je samo na sebi povsaj ne-ameriško ravnanje, ki ravno vodi do one same vrste notranjega razkola, ki bi ga totalitarne sile rade našantale."

"Vas mogoče zopet pozivljam da na to opozorite državne in lokalne obrambne svete v nadi, da bodo oni izvršili svoj obsežni vpliv v tem pogledu. Zaščita lojalnih inozemcev ali tujerodnih državljanov je ena izmed nalog civilne obrambe."

Poleg poljudnega popisa in pripovedovanja vsebuje knjiga 327 SLIK (fotografij); 6 slik v naravnih barvah, v velikosti cele strani, ter ima 778 strani. Velikost knjige je 9 x 6 inčev. Knjiga opisuje sesave, ptice, ribe, kake in živali, ki so ravno tako na suhem kot v vodi doma. — Vezana je v močno platno z zlatimi črkami.

POMISLITE, TO KNJIGO LAHKO DOBITE SEDAJ ZA CENO:

Sedaj \$3.50

Naročite pošljite ... KNJIGARNI SLOVENIC PUBLISHING COMPANY 216 W. 18th STREET, NEW YORK.

SEDAJ LAHKO DOBITE

LASTNOROČNO PODPISANO KNJIGO

TWO-WAY PASSAGE

PISATELJA LOUISA ADAMIČA

ZA NAVADNO CENO

\$2.50

Pri naročbi se poslužite naslednjega kupona

Pošiljam Money Order za lastnoročno podpisano knjigo: "THE TWO-WAY PASSAGE" za \$.....

Moje ime _____

Št., ulica ali Box št. _____

Mesto in država _____

Naročite lahko to knjigo pri:

KNJIGARNI "Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET NEW YORK